

בס"ד. משיחת ש"פ תצוה, שושן פורים, ה'ש"ת.

בלתי מוגה

אלה שאומרים שה"הסתלקות" פירושה שהרבי הסתלק מאתנו — הם "פראי אדם" ("ווילדע מענטשן") שאינם יודעים מה הם מדברים... במאמרו ד"ה באתי לגני — המאמר שנתן לקראת יום ההסתלקות! — מבאר הרבי מאמר הזהר² "כד אתכפיא סט"א אסתלק יקרא דקוב"ה בכולהו עלמין". האם גם כאן יפרש מישהו הלשון "אסתלק" כפשוטו ח"ו?!

הרבי מבאר ש"אסתלק יקרא דקוב"ה" מורה על המשכת האור בדרגא נעלית ביותר, בחי' סוכ"ע, שהמשכה זו נקראת בלשון של הסתלקות, להיותה בבחינת רוממות³. ומזה מובן שכן הוא גם בנוגע ל"הסתלקות" של הרבי.

— ויש לקשר זה עם הענין ד"שושן" פורים, "מלשון שושן עמק איומה⁴ שהיא בחי' כשושנה⁵ בין החוחים⁶, ומבואר בהקונטרס דפורים⁷ שכאשר החוחים עוקצים את השושנה הרי זה מעורר אצל השושנה תוספת ריח טוב עד שזה מכלה את החוחים⁸, והיינו, שדוקא ע"י ההעלם וההסתר בהירידה למטה (בדוגמת החוחים שעוקצים את השושנה), נעשה גילוי נעלה ביותר (בדוגמת תוספת ריח טוב שנעשה בהשושנה), גילוי בחי' סוכ"ע. —

ומזה מובן שלא צריך להיות חסרון ח"ו בהתקשרות אל הרבי. — כ"ק מו"ח אדמו"ר אמר שהעצה להתקשרות היא לעצום את העינים ולהעלות בזכרונו אחת מהיחידויות אצל הרבי. ועתה, כאשר כל אחד זוכה להכנס לחדרו של הרבי, הרי זה נקל יותר.

אלא שאעפ"כ, רוצים וצריכים אנו את הרבי כפשוטו למטה מעשרה טפחים...

(1) קונטרס יו"ד שבט שנה זו (סה"מ
 תש"י ע' 111 ואילך).
 (2) ח"ב קכח, ב. תניא פכ"ז. לקו"ת ר"פ
 פקודי.
 (3) תו"א ס"פ ויקהל.
 (4) פיוט בתפלת מוסף דיוהכ"פ.
 (5) שה"ש ב, ב.
 (6) תו"א מג"א (בהוספות) קטז, ג.
 (7) סה"מ שם ע' 140.
 (8) להעיר מזהר שמות כ, ב (הערת כ"ק
 אדמו"ר שליט"א בקונטרס הנ"ל).

אביו של הרבי נ"ע, אדמו"ר מהר"ש, שאל אצל אביו, אדמו"ר
 הצ"צ, בקשר לאותה שנה שאמרו עליי "קץ", היתכן שמשיח לא בא?
 והשיב לו: הרי נדפס הלקוטי־תורה! נענה אדמו"ר מהר"ש ואמר לאביו
 אדמו"ר הצ"צ: אבל אנו רוצים וצריכים משיח כפשוטו למטה מעשרה
 טפחים!¹⁰ ...

(9) ראה תו"מ — רשימת היומן ריש ע' (10) ראה גם לקו"ש ח"ו ע' 80 הערה 70.
 רלד. וש"נ.